

Ми Україна Війна або "Якби ми вчилися так як треба..." (Частина 3)

Анатолій Клименко

Вітаю всіх, хто читає цю статтю. Бажаю всім добра і радості, яких нам усім так не вистачає зараз. Як не вистачає правди, справедливості, чесності, патріотизму..

Україна зараз проходить дуже складний і відповідальний іспит в своїй історії, іспит на виживання.

Так, питання вже стоїть про виживання країни, яка стоїть на межі зникнення. У нас продовжується страшна кривава війна. Загинуло вже багато людей, і серед військових, і серед цивільного населення.

Точні цифри нам не відомі, але мова йде про сотні тисяч..

Не хочу детально і розлого розповідати про наші негаразди і труднощі, вони всім відомі. Хочеться узагальнено і в короткій формі нагадати про ті страшні випробування, які ми вимушені зараз проходити. І це не тільки про війну. Це і про людські відносини, про відповідальність власть імущих за ті дії, які відбуваються в країні і відгукуються реакцією людей у всьому світі. І про відповідальність кожного з нас, дорослих людей, громадян цієї країни, незалежно від того де ми знаходимось — на передовій чи в тилу.

Кожен з нас несе свій "хрест", свій біль, свою надію і сподівання на те, що має восторжествувати справедливість, якої ми всі так бажаємо..

Ми часто згадуємо Черчилля, як він дбав за свою країну, робилося все можливе для отримання перемоги. Якщо траплялися випадки мародерства або зради, то з такими людьми часто розправлялися на місці. Правда Черчилль працював не на гітлера, а на свою країну. І у владі не було мародерів, корупціонерів, зрадників, і двушечка на Берлін не відправлялась..

Чому у нас немає взагалі ніяких ракет, мовчу вже про балістику..Обіцяли золоті гори, а на виході — кругленький нулик. Багато йде розмов про захист від балістики. А чи не краще робити самим балістику і бити ворога нею? Якщо ми почнемо дзеркально або хоча би відчутно відповідати ворогу на їхні ракетні удари нашими ударами, у ворога відпаде охота нас атакувати і відпаде потреба в протибалістичних ракетах..

Це що, так важко зрозуміти? Закінчення війни не всім потрібне, утилізація людей з обох боків обернулась для багатьох вигідною штукаю.

В загальному хаосі і драматизмі подій поставлено на паузу дотримання законів і нашої Конституції. Звільняється життєвий простір для інших людей, для меншин про яких зараз не можна вслух говорити.

Вже почалося завезення мігрантів з Південно-Східної Азії.

Якщо згадати, які події передували початку великої війни, то перше, що згадується це нехтування реальною загрозою і переконування влади в тому, що війни не буде..

Було ще припинення і замороження своєї ракетної програми ще до великої війни

(яка так і не відновлена)..

Ще раніше було скорочення армії і оборонних проектів..

Перед великою війною, було ще відведення військ і розмінування захисних оборонних ділянок у місцях імовірного наступу ворога..

Була ще Курська операція — розрив і розпорошення збройних сил з подальшою ліквідацією на ворожій території. І відступ на Донецькому напрямку через нестачу особового складу і озброєння (які в цей же час утилізувалися на Курщині)..

Перед великою війною, було ще відведення військ і розмінування захисних оборонних ділянок у місцях імовірного наступу ворога..

І протягом всього вказаного часу і дотепер відбувається масштабне розкрадання з бюджету і з тої допомоги, яку нам надають партнери.

В країні процвітає корупція, кумівство, неефективне управління, провалені цілі напрямки необхідних дій в сфері управління і оборони. Провалена міжнародна політика, нижче плінтуса опущений імідж держави через вказані вище дії. Під час справжньої жорсткої війни на виживання процвітає повна безкарність для топ чиновників, пійманих на корупції і крадіжках. Для них призначається застава (відкупна), і вони далі продовжують безпечно жити у своїй парадигмі безкарності своїх злочинних дій..

А тепер скажіть — де ви бачите тут позитивний рух і просування в напрямку перемоги???

Подивився ще один цікавий фільм про дивну країну Оман. Тут згадка про цю країну має лише позитивний окрас.

Старий султан тримав країну в лещатах суворої дисципліни і тотальних обмежень. Були заборонені радіо, кіно, музика. Навіть сонцезахисні окуляри. На всю країну було 3 школи і 12 лікарів.

В 1970 р. до влади прийшов молодий султан, і країна з тоталітарної і забитої перетворилася на райську процвітаючу країну. Вона розцвіла як квітка, стала вільною, заможною і сильною. В неї неї немає ворогів. В країні живуть щасливі і багаті люди. Подивіться цей фільм, він дуже цікавий і повчальний для всіх нас:
<https://www.youtube.com/watch?v=stF8EuJOllg>